

Kimseye Ait Olmamak Kendime Bile

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Ekim 2023

“Kalıcı olmak bir arzudur, sonsuzluk ise bir yanılsama.”(Pessoa)

Yüreğimin hazırladığı iddianameyi yüce mahkemeye sunmak adına geldim ve alabildiğine gerginim ruhumdaki kasılmalar bedenime yansıyor yetmiyor devasa bir lanet iken üstüme çöreklenen...

Yürek denen dehlizde ise gölgeler saklıyorum genellikle çocukluğuma dair gölgeler ve sunumlar ne de olsa gerçeklerin hercai gerekçelerinde saklı bir ütopya iken mutluluk.

Kaskatı kesilmiş düşlerim var hali hazırda.

Sudan sebeplerle terk ettiklerim ve tarafınca terk edildiklerim...

İçim kıyılıyor delice esen rüzgâra muhalifim az evvel geldim sokaktan ve tüm hayallerimi ütüleyip bir bir serdim ruhumun penceresine yetmedi...

Hanemizin müdavimi kuşlar bir bir tünediler pencereye ve tüm giysilerim zedelendi ve ne yazık ki aç karınlarını doyurmak adına mütemadiyen gagalıyor ve tartaklıyorlar en başta da düşlerimi.

Mensubu olduğum İlahi Mahkeme.

Namazımı aksatmamak adına rötuş yaptığım hayatım.

Sözcüklerin kalibresinde saklı sırlarım.

Top tüfek kuşandığım.

Kılıfını kaybettiğim silahım.

Endamlı hüznüm ve yeryüzündeki kabrim.

Kiblemde aksayan ayaklı sözcükler her biri sanrı yüklü ve imge olmaya özenen naftalinli anılarımı anda mevcut kılmak adına kalemime “yaz” emri veren vefalı ilham perim yetmedi...

Kalbimi hedef alan aşk meleği.

Elbet gözüme kestirdiğim değil ara ara kestirdiğim divanda daldığım uykuya bir mezarlıkta son verdiğim ansızın irkildiğim arsızca dirildiğim ve kuram dışı aşkın özlemine bandığım yanlı yansız sevgim...

Arz ettiğim.

Talep bulmadığım.

Eğitimin aldığım mesleğin yüz karası ve her halükarda arz-talep eğrisindeki optimum noktasını ıskaladığım...

Islıklandığım.

İskartaya çıkan ilk gençliğim.

Methiyeler yazdığım hayali aşklarım.

Platonik takıldığım ömre atıfta bulunduğum ve hitap ettiğim nicesi:

Sevgili bayım...

Ey, hayali sevgilim.

Mirim.

Sevgili hafız.

Değerli muallim.

Gök gözlü annem.

Ve tüm aldatların mezarda son bulduğu bulacağı ümidiyle savsaklamışken hayatı ve savurmuşken nidalarımı.

Tartaklanmış hayallerin bir yansıması iken gördüğüm rüyalar ve işte tasnifliyorum tümünden gelen acılarımı ve frapan sözcüklere boğuyorum ruhumu...

Dilaltı ilacım iken bir şiir ve hüzne vesile olan meçhul bir şair...

Öfkemi burnumda taşıdığım dünümle özdeş olmayan günümde saklı o hazin sunumu kaderin elbette başım gözüm üstüne yoksa nasıl ürettirdim bunca acının hedef tahtası olmasam?

Kara tahta başında geçen hayatımın ilk yarısı.

Peyderpey öğrenci ruhumla eşleşen muallim olma arzumu pekişen o sonlanmak bilmeyen arayışıma elbet şapka çıkarmadı insanlar ve infilak etmeme saniyeler kala...

Elbet rest çektim olası hayallerime ve her ne kadar hayallerimi gerçek kılsam da devamı gelmedi...

Hayattan istifamı verdiğim otuzlu yaşlarımın başı ve derin bir inzivaya çekildiğim akabinde çekincelerimi yıkayıp bir bir ipe dizdim ve ruhumu mandalladım sessizliğe ta ki 2012 senesinin güzüne kadar ne de olsa yüce Rabbim razı gelmedi yaşarken can çekişmeme ve işte o gün bu gündür devasa skalası ile edebiyata çentikler atıyorum bazen bir şiir başlığı ile yola düştüğüm bazen sürtük imgelerin dürttüğü kalemimle yazıya döktüğüm duygularım ve hayallerim.

Hayaletler ise dünyadaki mezarıma ara ara uğrayan dünden ışınlanmış sanrı yüklü yabancı ve yalancı dostlarım.

Hararetle ölebilirdim.

Ki defalarca zehirlendim.

Haysiyetim önde gittiği için bir ömür koştum peşinden bir de sevginin...

Ulağı olduğum aşk.

Taban tabana zıt olduğum insanlar.

Atandığım mevkii ve makamlar.

Sokak lambasına duyduğum sevgi ile nöbete kaldığım uzun geceler şimdilerde cennetimi yaşıyorum aslında hâsıl olan cehennem olarak addedilse de ben sevgiyle ben özlemlerle ben iman gücümle hayatımı cennete çevirdim elbet kalemin sunumunda elbet içimde yanan ateşle sönmeyin diye de bu ateş her gün sayısız odunla beslediğim ruhum ve yazma aşkım.

Bir nebze de olsa insanlar şükretmeyi bilselerdi bu dünya an itibari ile cehenneme dönüşmemiş olacaktı...

Hamt ettiğim kadar dündeki isyanlarım adına af dilediğim ve rükû ettiğim.

"Kimseye ait olmamak, kendime bile!

Durmadan gitmek, sonu olmayan

Bir yokluğun peşinde

Ve ona ulaşma isteği içinde!"(Pessoa)

Kendimi ararken rast geldiğim bu dörtlük nasıl da yansıtmakta haletiruhiyemi...

Bir metafizik kavramı iken sözcükler ve işte hasat zamanı ömrün aşkı ve umudu tüm hücrelerimle nüfuz

ettiğim kadar da içime çektiğim...

Teşekkür ederim yüce Rabbim ve nasıl da müteşekkirim Sana ve kadere keder başrolde olsa bile üstelik acılarımla beslendiğim kadar sonsuzluğa da vakıf iken hasretin uzamında en büyük özlemimi dindiren yine Sensin...